

Nội dung bài viết

1. [Những tập thơ hay của MC Liêu Hà Trinh tuyển chọn](#)

Liêu Hà Trinh được biết đến rộng rãi qua nhiều chương trình truyền hình như: Chuyện Đêm Muộn, Một Bước Để Chiến Thắng, Cùng Nhau Tỏa Sáng, Chọn Mặt Gửi Vàng,... Bên cạnh đó, tác giả còn biết đến cô qua những tập thơ chữ tình nhiều cảm xúc. Dưới đây là top 10 bài thơ hay của Liêu Hà Trinh chúng tôi đã tổng hợp gửi đến các bạn độc giả yêu thơ.

Những tập thơ hay của MC Liêu Hà Trinh tuyển chọn

MC xinh đẹp Liêu Hà Trinh

Bài: Ai cấm làm thơ

Ai cấm tôi làm thơ

Ai cấm thôi mơ mộng!?

Ai cấm mình lóng ngóng
Lơ lửng ở trên trời
Mặt đất chật quá thôi
Bảy tỷ người chen chúc
Chẳng khác gì địa ngục
Mình sợ, trốn trên này
Nằm giữa những đám mây
Trôi về hồi còn nhỏ
Trôi về trong từng ngõ
Dừng ở khu phố Tàu
Mình thấy bà nhặt rau
Nấu nồi canh thơm phức
Mình thấy ngày oi bức
Chị em họ tắm sông
Mình hét: “Có vui không!??”
Nhưng không ai nghe cả...
Mình trôi về mồ mả
Thấy bà ngoại rất buồn
Miệng nhắc đến mẹ luôn
“Hãy yêu thương sức khỏe”
Mình thấy thời non trẻ
Vụng dại mỗi tình đầu

Đám mây trôi đến đâu
Mình đau đâu đến đó!
Mình xuống mây, chạm ngõ
Căn nhà góc phố quen
Mình thấy nhà tắt đèn
Hàng cây xanh chết cả
Trời ời tàn nhẫn quá!
Sử quân tử của tôi
Các người giết mất rồi
Người bạn thân tôi đấy...
Đám mây trên cao thấy
Vội sà xuống đón mình
Đám mây chỉ làm thinh
Đưa mình đi đến đó
Đấy là căn phòng đỏ
Hâm rượu của chúng mình
Tóc ngắn vẫn rất xinh
Ngồi đăm chiêu hút thuốc
Mình kể chuyện rất nuột
Tóc ngắn phá ra cười
Cô bảo thật là vui
Vì có mình là bạn...

Bỗng nhiên sao choáng váng!

Ký ức lại tràn về

Tựa nước lũ tràn đê

Tựa thủy tinh đang vỡ...

Chưa kịp xong bờ ngõ

Căn phòng biến mất rồi

Chỉ còn mỗi mình thôi

Lặng im tô son đỏ

Anh đứng sau mình đó

Ôm khế, ngọt thì thầm

“Chẳng cần mộng trăm năm

Cảm ơn em, tri kỷ...”

Ôi những điều trân quý

Chỉ dám kể trong thơ

Thôi ai bảo tôi khờ

Chỉ gật đầu, khờ thật!

Thôi mai lan cúc trúc

Các bạn tỏa hương đi

Mình gom theo đóm đóm

Về nơi chẳng có gì.

Bài: Điêu cuối cùng nên tìm kiếm

*Em muốn tìm một người cùng mình lớn lên
Cùng lặng im ngắm mây mù Đà Lạt
Khi già đi chúng mình không hoảng loạn
Không nháo nhào, bội bạc, cũng chẳng đau
Đơn giản vì, mình đủ, nếu có nhau
Bên người này, người kia thêm mạnh mẽ
Em không cần, tóc xanh, tuổi trẻ
Không cần anh, những ngày tháng huy hoàng
Sẽ tốt hơn nếu tim đập nhẹ nhàng
Cầm tay nhau trước khi vào giấc ngủ
Chẳng cần nhiều hơn... Với em vậy là đủ
Em cần anh. Như cần nhịp thở sâu.
Anh đến trễ cũng được, không cần phải vội đâu
Em có thể chờ, vì biết rằng xứng đáng!*

Bài: Thư tình không gửi

*Đến một lúc nào đó, họ rồi sẽ ra đi
Mang theo bên mình nhiều thứ, hơn hành lý.
Trong đó có cả những khoảng không mòng mị
Nhỏ xíu mà trống hoác chẳng thể đầy
... Anh có hiểu ý nghĩa của thư tay?
Khi thế giới ảo ngắn hơn, chỉ cần viết caption và thêm tag*

Thế nhưng em, mong anh hít sâu mùi mực nhạt
Cứ thế mà tưởng tượng ra dáng em ngồi...
Số là cũng đã lâu mình không gặp đấy thôi
Nên em mượn lá thư, nét chữ nghiêng gấm gửi
Đầu thư, xin chào anh trẻ tuổi
Xuống đầu dòng, là ba chấm lặng im.
Em chỉ nghĩ được lời chào thôi
Chẳng biết viết gì thêm
Sợ mấy dòng hỏi han lại thảo mai xa lạ
Nếu hỏi anh còn nhớ em không?
Thì ra khiên cưỡng quá...
Vờ hỏi cuộc sống thế nào?
Thật ra em đã biết cả rồi...
Em chẳng biết nói gì, nên để lại dấu son môi
Gửi trả anh, nụ hôn đầu tháng Chín
Trước biển xanh, màu mắt anh bịn rịn
Tay không rời, trên xe buýt tiễn em...
Chuông đổ 12 giờ, thật tội nghiệp Lọ Lem
Xiêm y lung linh giờ biến đâu mất cả
Chỉ còn chúng ta, người làm công vất vả
Lo chạy đuổi đông tiền, quên mất việc yêu đương.
Xe buýt chạy đến chặng giữa đường

Em mới nhớ ra, chưa ôm anh lần cuối
Em hẹn mùa sau, ngày nắng mới
Đẹp hết những bộn bề, ta lại sẽ gặp nhau.
Thế mà từ dịp ấy, đã lâu
Mình bật tin, chẳng còn nhau anh nhỉ?
Riêng mùi áo sơ mi, em nhớ kỹ
Nhưng không thể tả hết trong thư này, e lại thật làm phiền!
Giấy một mặt, nên chẳng dám viết thêm
Em sợ ở chỗ anh, biển xanh làm ướt cả
Phiên anh đọc, rồi xé đi! Tori tả!
Trả ta về trong gió biển hư vô!
Đã lâu rồi chẳng ai cả đến chơi
Đến món salad, cũng chẳng buồn trộn nấu
Nụ cười héo, chắc nhỏ còn một mẫu
Dao thìa xinh, được dọn cất đi
Đã lâu rồi, từ lúc người ấy đi...
Không ai đứng trong bếp, cho mình ôm hôn nữa
Từ lâu rồi, chén bát mình tự rửa
Cũng hơi nhớ người la: “Sao hậu đậu thế này?”
Từ bao giờ nhỉ, đám hoa tay
Cũng không thôi thúc ta, ngồi vào giá vẽ?
Không còn tương tư, về môi tình tươi trẻ

Không còn đến quán “Chôi 3 Cây” để làm bánh quy dừa

Chắc tại không còn ai ghé đến lúc giữa trưa

“Chào ai đó, xin nghỉ nhờ tí nhé?”

Không còn ai xem mình là cô bé

Tặng quà xinh, đính kèm cả nụ cười.

Rồi vội đi, kéo theo cả bầu trời

Mình len lén, trộm nhìn qua khe cửa...

Đã lâu rồi, bao lâu, không nhớ nữa...

Bài: Yêu như thơ trẻ

Hay chúng mình cứ mãi hồn nhiên đi

Dụi đầu vào nhau

Như một con mèo nhĩ?

Một con mèo ngoan

Sẽ được vuốt ve thủ thỉ

Gãi nhẹ trên lưng

Để đôi mắt nhắm nghiền

Chắc là mình sẽ được bình yên

Nếu bớt mấy phần ‘người lớn’ lại

Như ‘nghĩ xa’, ‘tự suy’ rồi ‘từng trải’

Để đẩy nhau vào trong trách móc đời đời

Hãy cứ cười

*Như con trẻ thôi
Cười những khuyết điểm của nhau
Bằng ánh nhìn chân thành nhất
Yêu và cần
Như thương một con vật
Mà là vật cưng!
Được bảo bọc nâng niu
Tình yêu là người bạn nhỏ khó chiều
Đừng để bạn buồn
Hay bạn đói
Đừng lướt thật nhanh
Xin đừng vội!
Dịu dàng với tình yêu
Như với đứa trẻ thôi...*

Bài: Cảm ơn

*“Đừng cảm ơn anh nữa!
Nghe khách sáo làm sao...”
Nhưng tình yêu đẹp quá
Biết phải nói thế nào...
Em cảm ơn đôi mắt
Em cảm ơn nụ cười*

Cảm ơn môi anh nữa
Những cảm giác tuyệt vời!
Cảm ơn vì vuốt tóc
Cảm ơn đã nắm tay
Cảm ơn vì xin lỗi
Cảm ơn những đắng cay!
Cảm ơn vì xa cách
Cảm ơn đã nhớ nhau
Cảm ơn vì ôm siết
Xoa dịu những nỗi đau
Ngày mai đi hai hướng
Anh hãy nhớ, biết đâu...
Lời cảm ơn khách sáo
Cũng là phép nhiệm màu!
Chải tóc cho em
Chải tóc cho em
Một chiều tháng Sáu
Hoa thơm ngoài giậu
Ướt những nông nân
Em hãy ngồi ngoan
Để anh vuốt nhẹ
Tóc em rơi khẽ...

Như khói chiều vàng

Chỉ sợ chiều tan

Tình yêu bay mất

Xin đây là thật

Anh ở bên nàng

Nào... hãy ngồi ngoan

Và anh chải tóc..

Bài: Một nhà

Về chung một nhà với nhau đi

Cơm tôi không cần hàng quán nữa

Em sẽ nấu, chén thì em cũng rửa

Chỉ cần anh thấp nển giúp được rồi

Qua thăm nhau đi

Để ly rượu có đôi

Để vai mỗi, có người thương xoa giúp

Để trăng tròn, điện đóm vô duyên cúp

Mình lại pha trà, lên tầng thượng ngồi chơi

Có bạn có bè, cơm nước cũng thấy vui

Ở một mình mãi, đảo hoang giờ cũng chán

Tê tựu nhau đi, cho gối chăn có bạn

Để đi làm về...

Bài: Em (Trích)

Em đợi bữa tối cùng...

“Anh có biết về nỗi buồn của em?

Nó rồi rắm và đông thời dễ hiểu

Đan vào nhau như ngân hà tuyệt duyệt

Nhưng nào ai hái được nổi sao trời

Những hố đen có thật ở trên đời

Cuốn người ta vào nghìn trùng tư lự

Nơi cuối cùng, muốn ôm người lắm chứ

Kể người nghe, em vất vả thế nào

Kể cho người, em yếu đuối ra sao...”.

Những bài thơ như sự trải lòng của tác giả về những giá trị tình yêu và cuộc sống, ở đâu đó độc giả như nhìn thấy bản thân mình trong đó, ai yêu mà không trải qua những đắng cay, ngọt bùi. Nhưng quan trọng hơn cả, chúng ta phải yêu bản thân mình trước thì người khác mới yêu thương mình được bạn nhé!